

A hajdúsági állami erdők története

Az elmúlt hetekben jelent meg *Puskás Pál*: „A Debreceni Erdészet és a hajdúsági állami erdőgazdálkodás története” című könyve. A 616 oldalas könyv képanyaga rendkívül gazdag, az 516 fotó mára mind kor- és szakmatörténeti dokumentum. A vaskos kötetet a szerző családi vállalkozása a debreceni Nagyerdő Kft. adta ki.

Puskás Pál szakmai pályafutása a Bükkben kezdődött, s arlói fahasználati műszaki vezetőként intett búcsút a hegyvidéknek. A Felső-tiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál fahasználati előadó, majd műszaki vezető és végül közjóléti ágazatvezető. A Nyírerdő Zrt.-nél a Debreceni Erdészet főerdésze. Közben három évtizeden át oktatja a fakitermelő szakmunkás, faipari gépmunkás és más tanfolyamok népes seregét.

Puskás Pál könyvét dedikálja

Magam Puskás Pali bátyámmal a debreceni Nagyerdő tölgyeseinek felújításánál kerültem szorosabb kapcsolatba. Nagy szimpátiával tekintek rá ma is, mint a tuskózás nélküli makkvetéses erdőfelújítások feltétlen és elkötelezett hívére. Pályája kezdetén kialakult hegyvidéki erdész szemlélete erősítette szakmai hitét. Ő az, aki a helyi viszonyok között szokatlan, az erdő élővilágára nézve kíméletes felújítási módot a gondos végrehajtással a kételkedést kifejező, „nem meggyőző” megítélésből általánosan elfogadottá tette. Nyugdíjba vonulásával sem szakadt el az erdőtől és szeretett szakmájától.

Ennek leglátványosabb megnyilvánu-

lása ez a közel három évi szorgos munkával összegyűjtött dokumentumokból és a térségünk jeles erdész szakembereinek emlékezeiseiből szerkesztett könyv. A debreceni erdészkedés kezdetei mellett a kötet foglalkozik a Hajdúság háborút követő állami erdőgazdálkodásával, szinte teljes részletességgel mutatja be annak többszöri szervezeti átalakulását. Oldalakon áthúzódozó táblázatokban bogarászhatjuk, hogy ki volt a központban, erdőgondnokságon, erdészetnél, fafeldolgozó üzemben és fásító erdészetben az iktató, gondnok, pénztáros, beosztott vagy kerületvezető erdész, könyvelő, főmérnök, bérszámfejtő, beszerző, revizor, erdőkerülő, igazgató, kovácsmester vagy lovász. Képet kapunk az erdőrendezés és erdőfelügyelet országos és debreceni szervezeti változásairól, valamint személyzetéről. Részletesen taglalja a Debreceni Erdészet, a Bocskaikeleti Erdőhivatal, a Nagycserei Erdészet, a Bánki Erdészet, a Debreceni Fatelep, a Berettyóújfalui Erdészet, az asztalos üzem, a Debreceni Műszaki Erdészet, a nagyüzemi csemetekertek, a püspökladányi erdészeti kísérletek és erdőgazdálkodás

történetét. Különleges csemege a szakmai és civil szervezeteket, versenyeket és rendezvényeket bemutató fejezet.

A kötet Földi Lajos (Erdőművelés a Debreceni Erdészetnél), Vass Tamás (Az erdőhasználat-fahasználat története a Debreceni Erdészetnél) és Erdős Lajos (Debreceni Erdészet közjóléti tevékenysége) tanulmányaival zárul.

A könyv megvásárolható a Nyírerdő Zrt. Debreceni Erdészeténél vagy közvetlenül a szerzőtől.

Gencsi Zoltán
Debreceni H.Cs.

Könyvtárunk gyarapodásáról

Dr. Szikra Dezső, az Országos Erdészeti Egyesület egykori főtitkára, szerkesztőbizottsági elnöke segítségével – árverés során – a Wagner Károly Erdészeti szakkönyvtár a következő értékes dokumentumokhoz jutott:

– Utasítás az Apácza Gyaponcz káros erdei rovar megfigyelése és az ellene történő óvó és irtó intézkedések ügyében. Földművelésügyi M. Kir. Ministerium, 1891. (A kiadvány hézagpótló(!), mivel eddig hiányzott könyvállományunkból.)

– Merényi Gyula erdőmérnök levelei a magyar királyi erdőhivataloktól. Az első levelet a Zsarnóczai Erdőhivatal, mint I. osztályú erdőgyakornoknak, 1887. április 18-án, míg a második levelet a Tótsóvári Erdőhivatal, mint erdőmesterek, 1907. augusztus 19-én, vagyis 24 év(!) elteltével címezte, értesítve őt kinevezéséről, illetve fizetésének megállapításáról. (Ritka levéltári érték az ugyanazon személynek, ugyanazon tárgyban közel negyedszázados eltéréssel írott két hivatalos levél.)

– Selmezbányai levelező-lap 1913. január 28-i címezéssel, szakestélyt ülő diákok rajzával és „...ergo bibamus!” fel-

irattal. A Joerges Á. özv. és fia nyomda termékét Legányi Gyula erdőmérnök hallgató küldte Mariska nevű testvérenek Egerbe.

– Díszoklevél (aranyoklevél), amelyet a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem 1963. szeptember 9-én állított ki Pető János erdőmérnöknek, aki a selmezbányai Erdészeti Egyetemen 1913. november 22-én kapott oklevelet.

– Egyesületünk könyvtára **Király Gabriellától**, Tatáról értékes küldeményt kapott, ami az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményeinek 1965-1978 közötti egyes számait, valamint az Erdészeti Kutatások 1956-1974 közötti számainak egy részét tartalmazta. Az összesen 26 db erdészeti kutatásokkal foglalkozó periodika közül több is hézagpótló műnek bizonyult az állományba történő besoroláskor.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a segítséget és az értékes adományt!

Kérjük tagtársainkat, támogassák továbbra is Egyesületünk, Könyvtárunk ügyét!

Dr. Sárvári János
a könyvtár őrje